

Posłaniec św. Brunona

Nr 202

01 listopada 2015

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny

1 listopada Kościół katolicki obchodzi uroczystość Wszystkich Świętych. Dzień ten kojarzy się dla wielu ze zniczem, z grobem bliskich osób, z cmentarzem, dla innych z wiązanką kwiatów, jeszcze dla innych z modlitwą i pamięcią o tych, którzy wyprzedzili nas w drodze do wieczności. Nie mniej jednak w tym dniu udajemy się z całymi rodzinami na cmentarz i nawiedzamy groby naszych bliskich, przyjaciół, rodziców, krewnych, znajomych, stawiając kwiaty, zapalając ten "płomyk nadziei", wierząc, że już cieszą się oni chwałą w domu Ojca Niebieskiego. Kościół w tym dniu oddaje cześć tym wszystkim, którzy już weszli do chwały niebieskiej, a wiernym pielgrzymującym jeszcze na ziemi wskazuje drogę, która ma zaprowadzić ich do świętości. Przypomina nam również prawdę o naszej wspólnotocie ze Świętymi, którzy otaczają nas opieką.

Kształtowanie się uroczystości

W początkach chrześcijaństwa, w obawie przed bałwochwalstwem, nie oddawano czci nikomu ze stworzeń, ani ludziom, ani aniołom. Oddawano cześć jedynie Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu. W Nowym Testamencie zauważamy pochwałę jaką sam Pan Jezus daje św. Janowi Chrzycielowi, cześć z jaką wyraża się św. Paweł w listach do Rzymian i Hebrajczyków o Abrahamie i Melchizedeku.

Najpierw przedmiotem kultu stała się Najświętsza Maryja Panna, jako Matka Syna Bożego. Zaczęto wznosić kościoły ku Jej czci, Kościół zaczął ustanawiać święta i układał modlitwy oraz pieśni o Matce Bożej. W tym samym czasie zauważamy też kult św. Michała Archanioła. Krwawe prześladowania Kościoła w I w. rozbudziły także kult męczenników. Dzień ich zgonu uważano za dzień ich narodzin dla nieba. Dlatego już od V w. kult prywatny przerodził się w urzędowy, powszechny. 13 maja 608 r. papież Bonifacy IV, rzymską świątynię pogańską, ku czci zwłaszcza nieznanego bóstwa (Panteon), poświęcił Matce Bożej i świętym męczennikom. W VIII w. papież Grzegorz III w kościele św. Piotra otworzył kaplicę poświęconą Wszystkim Świętym, nie tylko męczennikom. W Anglii pojawiło się święto Wszystkich Świętych w połowie VIII w. obchodzone 1 listopada. Święto poprzedzone było wigilią, a od XV w. otrzymało także oktawę. Reforma z 1955 r. usunęła wigilię i oktawę. Natomiast papież Jan XI w 935 r. ustanowił osobne święto ku czci Wszystkich Świętych, wyznaczając je na dzień 1 listopada. Tak więc uroczystość Wszystkich Świętych ma już ponad tysiącletnią tradycję i przypomina nam przede wszystkim tych Świętych Pańskich "z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków" (por. Ap 7, 9), którzy nie mają swoich osobnych wspomnień w roku liturgicznym. W ciągu wieków Kościół ubogacił kult świętych. Stawiał im posągi, malował ich obrazy, budował ku ich czci świątynie (np. kościół Sióstr Benedyktynek pod wezwaniem Wszystkich Świętych w Drohiczyźnie) i ołtarze, ułożył szereg modlitw i pieśni religijnych ku ich czci, jak też ułożył teksty liturgiczne do Mszy św. i kapłańskich pacierzy - Liturgii Godzin.

Ewangelia wg Św. Mateusza (Mt 5,1-12a).

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami:

«Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

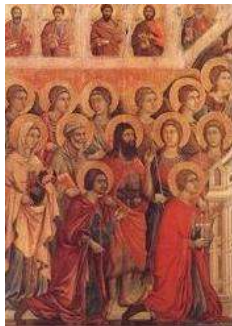
Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowają was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was z mego powodu. Ciescie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie».

* * * * *

KTO WIERZY, NIGDY NIE JEST SAM

Papież Benedykt XVI podczas inauguracji swojego pontyfikatu wypowiedział słowa, które później wielokrotnie przypominał: „Ten, kto wierzy, nigdy nie jest sam”. Przeżywamy tę prawdę, wpatrując się dzisiaj „w wielki tłum, którego nikt nie mógł policzyć” (I czytanie). Widzimy niebo „zaludnione” przez nasze siostry i braci naszych. To Kościół sprawujący niebiańską liturgię uwielbienia, radości i chwały. Uwolnieni od cierpienia i słabości oraz oczyszczeni z grzechów doświadczają szczęścia, którego zawsze pragnęli. Co jest istotą tego szczęścia? Doskonała komunია z Bogiem i braćmi. Św. Jan przypomina, że przyciąga nieba rozpoczyna się od obdarowania Bożego: „Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec. Zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi” (II czytanie). Niebo jest bardziej darem niż zasługą. Dar ten wymaga przyjęcia i współpracy. Można go odrzucić i zamknąć sobie drogę do szczęścia. Można go przyjąć i od momentu chrztu wzrastać w komunii z Bogiem i bliźnimi. W jaki sposób? Odpowiedź daje nam Chrystus, zapraszając na drogę ewangelicznych błogosławieństw (Ewangelia). Ukazują one wartości i postawy, których nie może zabraknąć w naszym życiu, tak jak nie zabrakło ich w życiu ziemskim Jezusa. Umiłowanie ubóstwa i skromności, łagodność i pokojowe nastawienie, pragnienie sprawiedliwości oraz służba prawdzie, wrażliwość na potrzeby bliźnich i bezinteresowne miłosierdzie, czystość oraz szczerść serca wraz z wytrwałością pośród prześladowań – to wszystko przygotowuje nas do wejścia w wieczysty krąg szczęśliwych, skupionych na chwale i radości Baranka.

(Dzień Pański nr 53, 2012)

* * * * *

Nawiązując do historii uzdrowienia Bartymeusza...

Papież Franciszek zauważył, że na ludzi idących za Jezusem cychają pewne pokusy. Jego uczniowie nie chcieli usłyszeć wołania potrzebującego. Poszli naprzód, jakby nic się nie stało.

„Jeśli Bartymeusz był ślepy, to oni są głusi: jego problem nie jest ich problemem. Może to grozić także nam: w obliczu ciągłych problemów lepiej iść naprzód, nie dając sobie przeszkadzać. W ten sposób, podobnie jak owi uczniowie, jesteśmy z Jezusem, ale nie myślimy jak Jezus. Jesteśmy w Jego grupie, ale przegapiamy otwarcie serca, zatracamy zadziwienie, wdzięczność i entuzjazm, a grozi nam stawanie się ludźmi «nawykłymi do łaski». Możemy o Nim mówić i dla Niego pracować, ale daleko jesteśmy od Jego serca, skłaniającego się ku tym, którzy są poranieni. Tą pokusą jest «duchowość mirażu»: możemy przechodzić przez pustynie ludzkości, nie widząc tego, co jest prawdą, ale to, co chcielibyśmy zobaczyć; jesteśmy w stanie budować wizję świata, ale nie akceptujemy tego, co Pan stawia nam przed oczami. Wiara, która nie umie zakorzenić się w życiu ludzi, pozostaje jałowa i zamiast oazy tworzy kolejne pustynie – mówi Ojciec Święty. - Istnieje druga pokusa: popadania w «wiarę schematyczną». Możemy podążać z ludem Bożym, ale od razu mamy naszą mapę drogową, na której wszystko już jest: wiemy, gdzie iść i ile nam to zabierze czasu, a wszyscy winni uszanować nasze rytmy i każda niedogodność nam przeszkadza. Grozi nam, że staniemy się jak tych «wielu» z Ewangelii, którzy tracą cierpliwość i napominają Bartymeusza. Chwilę wcześniej upominali dzieci (por. 10,13), a teraz niewiedomego żebraka: tego, kto przeszkadza czy nie stoi na odpowiedniej wysokości, trzeba wykłuczyc.”

Papież podkreślił, że Jezus chce włączyć, zwłaszcza tych, którzy są zepchnięci na margines i do Niego wołają. „Podobnie jak Bartymeusz, mają oni wiarę, ponieważ świadomość, że potrzebujemy zbawienia, jest najlepszym sposobem, aby spotkać Chrystusa” – mówił Papież wskazując, że Bartymeusz nie tylko odzyskał wzrok, ale dołączył do wspólnoty podążających za Jezusem.

Kształtowanie się uroczystości (c.d. ze str. 1)

Kult Świętych pomnaża cześć Pana Boga. Świętych Pańskich czcimy ze względu na Pana Boga, którego oni "reprezentują". Tak więc nie bezpośrednio, lecz pośrednio przez nich kierujemy kult ku Panu Bogu. Kościół oddaje cześć świętym w różnym stopniu. I tak na pierwszym miejscu stawia Najświętszą Maryję Pannę, następnie świętych: Józefa i Jana Chrzciciela, dalej Apostołów, wśród których Święci Piotr i Paweł mają uprzywilejowane miejsce. Najwięcej jest świętych lokalnych, którzy odbierają szczególną cześć: w zakonie, w narodzie, w państwie czy w diecezji, gdzie się wstawili męczeństwem za wiarę lub niezwykłą cnotą.

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych Kościoł obchodzi 2 listopada i w tradycji polskiej dzień ten jest nazywany Dniem Zadusznym lub inaczej "zaduszkami". To wspomnienie wprowadził opat benedyktynów w Cluny we Francji, św. Odilon (Odylon). On to w 998 r. zarządził modlitwy za dusze wszystkich zmarłych w dniu 2 listopada. Termin ten i sama idea szybko rozprzestrzeniły się we Francji, Anglii, Niemczech, Italii. W XIII w. zwyczaj ten w Kościele rzymskim stał się powszechny.

W XV w. wytworzył się u dominikanów w Wancencji zwyczaj ofiarowania w dniu 2 listopada trzech Mszy św. przez jednego kapłana. Papież Benedykt XIV w 1748 r. rozszerzył ten zwyczaj na całą Hiszpanię. W 1915 r., podczas I wojny światowej, papież Benedykt XV na prośbę opata - prymasa benedyktynów pozwolił kapłanom całego Kościoła odprawić w tym dniu trzy Msze św. Jedną w intencji przyjętej od wiernych, drugą w intencji wszystkich wiernych zmarłych, a trzecią w intencji papieża. Zwyczaj ten nie jest traktowany jako obowiązek.

Kościół w tym dniu wspomina zmarłych pokutujących za grzechy w czyśćcu. Chodzi więc o tych, którzy nie mogą wejść do nieba, gdyż mają pewne długi do spłacenia Bożej sprawiedliwości. Prawdę o istnieniu czyśćca Kościół ogłosił jako dogmat na soborze w Lyonie w 1274 r. i na XXV sesji Soboru Trydenckiego (1545-1563), w osobnym dekrete o czyśćcu. Sobór Trydencki orzekł prawdę, że duszom w czyśćcu możemy pomagać. Cała wspólnota Kościoła przychodzi z pomocą duszom czyścicowym zanosząc w tym dniu prośby przed tron Boży. Aby przyjść z pomocą zmarłym pokutującym w czyśćcu, żyjący mogą w tych dniach uzyskać i ofiarować odpusty zupełne.

Nabożeństwo do dusz czyścicowych było i jest bardzo żywe. Świadczą o tym uroczystości urządzone pogrzeby, często zamawiane Msze św. w intencji zmarłych, w Kościele rzymskim powszechne są Msze św. gregoriańskie (30 Mszy św. po kolei przez 30 dni). W Polsce istnieje nawet zgromadzenie Sióstr Wspomożycielek Duszy Czyścicowych, założone przez błogosławionego o. Honorata Koźmińskiego - kapucyna. (Niedziela 43/2001)

* * * * *

Krzyż Świątowych Dni Młodzieży i Ikony Salus Populi Romani w naszej parafii!

ZAPRASZAMY!!!

Peregrynacja Krzyża Świątowych Dni Młodzieży i Ikony Salus Populi Romani

Parafia św. Brunona w Łomży

Wtorek 3 listopada 2015 r.

19⁰⁰ Powitanie Krzyża Świątowych Dni Młodzieży i Ikony Salus Populi Romani - procesja wokół kościoła
20⁰⁰ Droga Krzyżowa i Apel Jasnogórski

Sobota 7 listopada 2015 r.

15⁰⁰ Koronka do Bożego Miłosierdzia - czuwanie przy Znakach ŚDM
16⁰⁰ Msza św. - ks. Bp T. Bronakowski
19⁰⁰ Czuwanie i Apel Jasnogórski

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś obchodzimy uroczystość Wszystkich Świętych i rozpoczęcie Tygodnia Modlitw za Zmarłych.
2. Jutro – wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych, nazywane inaczej Dniem Zadusznym. Uroczyste Msze Święte w naszym kościele o godz. 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰ (Msza św. na cmentarzu, różaniec za zmarłych i procesja) i 18⁰⁰
3. Wypominki roczne w naszej parafii będą miały miejsce w niedzielę o godz. 8⁴⁰ i 10⁴⁰.
4. Odpusty za zmarłych:
 - wierni, którzy nabożnie odwiedzą cmentarz i przynajmniej w myśli pomodlą się za zmarłych, zyskają odpust dla dusz w czyśćcu cierpiących; odpust ten w dniach od 1 do 8 listopada jest zupełny, w pozostałe zaś dni roku – cząstkowy. Jest to odpust pod zwykłymi warunkami; odpust zupełny można zyskać (dla jednej duszy w czyśćcu cierpiącej) jeden raz na dzień;
 - wierni, którzy odwiedzą kościół lub kaplicę (tę z której prawnie korzystają) w celu przyjścia z pomocą duszom zmarłych i odmówią tam *Ojcze nasz* i *Wierzę w Boga*, mogą w Dzień Zaduszny zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami: spowiedź św., Komunia św. i modlitwa w intencji wyznaczonej przez papieża. Odpust ten można zyskać od południa dnia poprzedniego aż do północy z drugiego na trzeciego listopada. W intencjach papieża można odmówić na przykład jedno *Ojcze nasz* i jedno *Zdrowaś Maryjo* lub jakąkolwiek inną modlitwę. Do zyskania odpustu zupełnego wymagane jest nadto wyzbycie się przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, również lekkiego. Jeżeli brak jest wspomnianej dyspozycji lub wymaganych warunków, wówczas odpust ten będzie cząstkowy.
5. W środę o godz. 18⁰⁰ – nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, a następnie – Msza Święta.
6. W tym tygodniu przypadają: pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca. Okazja do spowiedzi św.
7. Za tydzień – 32. niedziela w ciągu roku i *VII Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym*, oraz zakończenie Tygodnia Modlitw za Zmarłych. Ofiary do puszek na pomoc Kościołowi prześladowanemu w Syrii.

Wasz Proboszcz

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- w **środe** 04.11 - **św. Karol Boromeusz**, biskup i kardynał, który odegrał wybitną rolę na Soborze Trydenckim;
- **Wszyscy Święci**, którym dziś oddajemy cześć.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedzielę: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl